

(L'Humanité, 08.01.2010; Global Research, 11.01.2010)

Немачки председник Комитета за здравље Савета Европе (Health Committee of the Council of Europe), Волфганг Водарг, износи оптужбе против фармацеутских лобија и влада. Дао је иницијативу да то тело започне истрагу о улози коју су фармацеути играли у паници око вируса.

Бивши члан СПД (SPD) [\[1\]](#) Волфганг Водарг је лекар и епидемиолог. Чланови Комитета за здравље Европског савета су једногласно одобрили његов захтев да истражна комисија испита улогу фармацеутских компанија у борби против епидемије свињског грипа коју су водили Светска здравствена организација (WHO) и поједине државе...

Шта је учинило да посумњате да су фармацеутске компаније утицале на одлуке које су доношене око свињског грипа?

Волфганг Водарг (ВВ): Суочени смо са огромним неуспехом националних институција одговорних за упозоравање на ризике и за реаговање уколико до пандемије дође. У априлу, када је стигао први знак за узбуну из Мексика, веома су ме изненадиле бројке које је дала Светска здравствена организација (World Health Organization – WHO) у циљу оправдавања објаве пандемије. Одмах сам постао сумњичав: бројке су биле врло ниске, а ниво аларма врло висок. Није било још ни хиљаду оболелих, а већ се говорило о пандемији века. А проглашен је и максимални ниво опреза, заснован на томе што је вирус био нов. Али карактеристика инфлуенце (грипа) и јесте да се врло брзо развије, уз вирусе који стално добијају нови облик тако што пролазе кроз нове домаћине: животиње, људе, итд.

У томе није било ничега новог. Сваке године се јавља нови тип вируса грипа. У ствари, није било разлога да се толико јако звони на узбуну. То је било омогућено само тиме што је WHO почетком маја променила сопствену дефиницију пандемије. До тада, требало је да се ради не само о болести која се истовремено појавила у више земаља, него је она требало да има и врло озбиљне последице – број смртних исхода је требало да буде

изнад уобичајеног просека. Из нове дефиниције је овај аспект уклоњен, и као једини критеријум задржана је само брзина распростирања обољења.

Осим тога, они (из даљег текста произлази да ВВ под “они“ подразумева наизменично – некад WHO, некад фармацеутску индустрију – прим. прев.) су тврдили да је вирус опасан, јер људи нису имали прилике да против њега развију имунитет. То за овај вирус није била истина. Јер – запажено је да људи старији од 60 година већ имају антитела. То ће рећи: већ су имали прилика да дођу у додир са сличним вирусима. То је и разлог што скоро нико старији од 60 година није ни оболео од те болести. Па ипак, препоручено је да се баш та група брзо вакцинише.

Оно што ми је, између осталог, побудило сумњу била је, с једне стране та одлучност да се звони на узбуну – а с друге стране и неке чудне чињенице. То је, на пример, препорука WHO да се дају по две дозе вакцине. То никада раније није чињено. За то не постоји научно засновано оправдање. Ту је такође било и та препорука да се употребљавају само специјалне, патентиране вакцине. Али, није било разлога да се, као “допуна“ редовној сезонској вакцини која се сваке године користи сада не додају и специфичне антивирусне [2] честице овог новог H1N1 вируса (specific antiviral particles of this new H1N1 virus). Ово није учињено зато што су више волели да користе патентиране вакцине које су највеће лабораторије већ конципирале и произвеле како би биле спремне за случај да се развије пандемија. А радећи тако, нису оклевали да угрозе вакцинисане људе.

Каква је опасност?

ВВ: Како би се што брже испоручили производи, у неким вакцинама су коришћени адјуванси [3] чији ефекти још нису испитани на задовољавајући начин. Другим речима – они су апсолутно желели да користе баш те нове патентиране производе, уместо да развију вакцине традиционалним методима производње, који су много једноставнији, поузданији и јефтинији. За то нису постојали медицински разлози. То је било [рађено] једино у сврхе маркетинга.

Па како то неко може да оправда?

ВВ: Да би то разумели, треба да се вратимо на епизоду птичјег грипа (avian influenza) из 2005-2006. То је било време када су дефинисани нови међународни планови како поступати у случају пандемијске узбуне. Званично, ти планови су прављени како би се омогућила брза производња вакцина у случају упозорења [на опасност]. То је довело до преговора фармацеутских компанија са владама. С једне стране, лабораторије су се обавезале да буду стално спремне за развој и производњу, а с друге стране државе су се обавезале да ће то све покуповати. После овог чудноватог договора, фармацеутска индустрија више није имала ризика кад започне нову производњу. А у случају избијања пандемије, био би јој обезбеђен џекпот (jackpot) [\[4\]](#).

Не слажете се са дијагнозама, па чак ни са могућом тежином инфлуенце А?

ВВ: Да, то је само једна нормална врста грипа. Он не изазива ни десети део смртности коју изазива класични грип. Све што је било од важности и што је довело до велике паничне кампање коју смо доживели било је да је то била златна прилика представницима лабораторија који су знали да ће добити џекпот ако се објави пандемија.

Ви износите јако озбиљне оптужбе. Како је омогућен такав један процес у WHO?

ВВ: Једна група људи у WHO је врло тесно повезана са фармацеутском индустријом.

Да ли ће се истрага Савета Европе водити и у том правцу?

ВВ: Ми желимо да разјаснимо све оно што је довело до ове огромне операције дезинформација. Хоћемо да знамо ко је доносио одлуке, на основу којих доказа/чињеница и да тачно сазнамо како је дошло до утицаја фармацеутске индустрије на доношење одлука. А најзад је дошло и време да и ми изнесемо захтеве владама. Циљ ове истраге је да убудуће више не дође до лажних узбуна ове врсте и да се људи могу ослонити на анализе и експертизе националних и међународних јавних институција. Ове друге су сада дискредитоване, јер су милиони људи вакцинисани производима који садрже могуће ризике по здравље. То није било потребно. То је такође довело и до приличног расипања јавних финансијских средстава.

Имате ли неке конкретне бројке о висини ових расипана?

ВВ: У Немачкој, то износи 700 милиона евра. Али, врло је тешко сазнати тачне бројке, јер с једне стране говоримо о вакцинама које су биле препродаване страним земљама, а већина фирми не саопштава своте из уговора које су закључиле са државама, као и у вези са одштетним клаузулама из тих уговора, све због принципа “пословне тајне”.

Да ли ће истрага Савета Европе обухватити и “лобирање“ фармацеутских компанија код националних института за здравље?

ВВ: Да, ми ћемо испитати држање института као што су Роберт Кох институт у Немачкој, или Пастер у Француској, који би у ствари требало да саветују своје владе са критичке тачке гледишта. У неким земљама извесни институти су тако урадили. У Финској и у Пољској су на пример, критички гласови рекли: „није нам то потребно“.

Да ли је џиновска глобална операција дезинформације такође била омогућена захваљујући томе што је фармацеутска индустрија имала своје “представнике“ и унутар влада најмоћнијих земаља?

ВВ: Што се министарстава тиче, то ми изгледа очигледно. Не могу да објасним како су специјалисти, јако бистри људи који проблеме болести инфлуенце напамет знају, могли да не примете шта се догађа.

Па шта се, онда, десило?

ВВ: Без да идем тако далеко да кажем да се ради о чистој корупцији, а сигуран сам да она постоји, лабораторије су имале много начина да утичу на одлуке. Ево врло конкретног примера: Клаус Штор (Klaus Stöhr), који је био шеф епидемиолошког одељења WHO у времену птичјег грипа, и који је зато правио претходно поменуте планове за борбу против пандемије, у међувремену постао водећи директор компаније

Новартис (Novartis). А ту си и сличне повезаности између компанија Глаксо и Бакстера (Glaxo and Baxter), итд. и утицајних лица из WHO. Ове велике фирме имају “своје људе“ у спојницама управљачких система, па им тако повлаче конце како би се доносиле “исправне“ одлуке. То ће рећи: онакве одлуке које ће им омогућити да испумпају што више пара од пореских платиша.

Али ако ваша истрага успе, зар то неће бити подршка грађанима да траже да њихове владе захтевају да такве велике групације полагају рачуне?

ВВ: Да, у праву сте, то је један од најважнијих аспеката ове истраге. Државе би ово заиста могле искористити да се успротиве уговорима који су закључени под, да тако кажемо, неправилним условима. Ако би се могло показати да је тај процес започет под утицајем фирми, онда би државе требало подстаћи да захтевају повраћај новца. Али, то је само финансијска страна, а ту је и људска страна – људи који су вакцинисани неадекватно испитаним производима.

Дакле, којим су се ризицима људи несвесно изложили примајући вакцину?

ВВ: Понављам, вакцине су пребрзо разрађене (развијене), неки адјуванси су недовољно испитани. Али, најгоре тек долази. Новартисова вакцина је произведена од ћелија рака у биореактору. То је техника која никада није до сада употребљена.

Зашто, ја очигледно нисам експерт, али како неко може да прави вакцину од болесних ћелија?

ВВ: Нормално се користе кокошија јаја на којима се гаји вирус. У ствари, неопходно је да радимо на живим ћелијама. Јер, вируси се могу размножавати само на тај начин и тако се по дефиницији праве препарати вируса. Али, овај процес има велику ману – он је спор а и потребно је много јаја. А то је и дуг и технички компликован процес. Друга, потенцијално одлична техника је да се вирус гаји на живим ћелијама у биореакторима. То захтева ћелије које расту и врло брзо се деле. То је отприлике као и метод који се користи за културу јогурта, који се исто прави у биореактору, али у овом процесу ћелије су тако промењене по својој околини и расту, да расту као ћелије рака. А они гаје вирус у ћелијама које се тако брзо размножавају. Али, да се произведе вакцина, вирус се мора

Организовали су панику око свинског грипа

Пише: Волфганг Водарг
четвртак, 14 јануар 2010 21:34

ре-екстраховати (извући) из тих ћелија у које је био убачен. И због тога се може десити да током производње вакцине делићи канцерозних ћелија могу остати у препарату. На исти начин то се догађа и у случају класичне вакцине против грипа, код које се нежељени ефекти могу десити код људи који су алергични на албумин из беланцета јајета. Не може се искључити [могућност] да беланчевине, остаци канцерозне ћелије присутни у вакцини која је прављена у биореактору проузрокују тумор код особе која је вакцинисана. У складу са истинским принципом опрезности, пре него што се такав производ пусти на тржиште, треба да постоји 100% сигурност да су такве последица заиста искључене.

А зар то није учињено?

ВВ: Није. ЕМЕА (European Medicines Agency) – Европска агенција за лекове, једна институција под одговорношћу Европског комесара за економске послове (European Commissioner for Economic Affairs), која се налази у Лондону и која издаје дозволе да вакцине изађу на европско тржиште, дала је зелено светло за комерцијализацију овог производа, уз образложење да начин његове производње нема “значајног” ризика. Овде, у Немачкој, многи експерти не мисле тако. Они су, насупрот томе, позвали на узбуну и изнели своје примедбе против тога. Ја сам њихова упозорења озбиљно схватио. Тај случај сам испитао и интервенисао у здравственом комитету Бундестага, чији сам члан – тако да та вакцина не буде употребљена у Немачкој. Изјавио сам да никако нисам против развоја вакцина помоћу те технике. Али, прво се мора имати потпуна гаранција њене нешкодљивости. Тај производ зато није био коришћен у Немачкој, где је влада прекинула уговор са Новартисом.

Како се зове та вакцина?

ВВ: Обта флу (Obta flu). [\[5\]](#)

Али, то значи да се у осталим европским земљама, као што је и Француска, тај производ може продавати без икаквог проблема?

ВВ: Да, он је добио одобрење од ЕМЕА и може се употребљавати свуда у ЕУ.

Које алтернативе намерава да предложите како би се будући скандали ове врсте избегли?

ВВ: Требало би да WHO буде транспарентнија, тако да јасно знамо ко одлучује и каква врста везе постоји међу учесницима у организацији. Уз њу такође треба да стоји и бар једна изабрана комора која би требало да буде у стању да врло критички реагује и у којој би свако био слободан да се изрази [свој став]. Оваква појачана контрола јавности је неопходна.

Да ли се, у ствари, не помаља питање о једном друкчијем систему који би био у стању да се бави таквом једном темом која је заједничко добро грађана широм целе планете?

ВВ: Можемо ли наставити да дозвољавамо производњу вакцина организацијама чији је циљ да зараде што је више могуће новца? Зар није производња вакцина нешто што државе апсолутно морају контролисати и саме изводити? Због тога мислим да треба напустити систем патентирања вакцина. То ће рећи: [напустити] могућност да једна велика група монополизује производњу вакцина. Јер, таква опција би значила да само у име поштовања тих монополских права треба да жртвујемо хиљаде [људских] живота. У праву сте, баш то питање ми је постало очигледно.

Интервју Бруна Одена (Bruno Odent). За оригинални француски текст, кликните [овде](#)

Захтев Савета Европе за препоруку: [Faked Pandemics -- a threat for health](#)

<http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=16902>

(Превод на српски са енглеског превода: **Василије Клефтакис**)

[1] SPD: (Sozialdemokratische Partei Deutschlands) – немачка Социјалдемократска партија (Прим. прев.)

[2] (specific antiviral particles of this new H1N1 virus): Грешка Волфганга Водарда, или новинара – ни у једној вакцини се не налазе “антивирусне” честице, него – или ослабљени живи вирус (ако се ради о живој вакцини), или умртвљени или пак синтетизовани вирус (делови вируса) – “антигени”. Ово је мртва вакцина – дакле ради се о антигенима, а не о “антивирусним честицама”. (Прим. прев.)

[3] Адјуванси (дословно: “помоћници”) су супстанце које – додате оном материјалу против кога се жели изазвати прављење антитета (антигену) – у случају грипа: делићима вируса грипа, појачавају стварање антитета код вакцинисане особе. Класични адјуванси у људским вакцинама су соли алуминијума, некад калцијума, а има их и уљаних – а међу њима је најпознатији сквален (у природи присутан у уљу ајкулине јетре). Он се доста користи и у козметици, а у вакцини против грипа је у Европи одобрен као адјуванс (adjuvant MF59C1). Противници његове употребе тврде да може да подстакне развој аутоимуних болести (системског лупуса и реуматоидног артритиса), али то до сада код људи није доказано. (Прим. прев.)

[4] Јаскрот: максимална премија у некој игри на срећу. (Прим. прев.)

[5] О вакцини под тим именом (Obta flu) је тешко нешто пронаћи. Novartis износи да је добио од Швајцарске и Немачке дозволу за своју Celltura моновалентну анти-Н1Н1 вакцију, засновану на технологији коју у овом интервјуу описује Волфганг Водарг. (Прим. прев.)